

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

V. Cretensis pueri vulnus repente sanatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

exibant prima quæque dæmonum capita. Verum haud paulo plus valuit ad eos euertendos, & eiiciendos, præsertim qui magno numero, nidulabantur in lingua vnus, vita S. Ignatij, feminis tradita ad legendum: vt enim coepta est ab vna legi, tunc primum spiritus linguæ latebras iam exosus abiturum se potius affirmavit, quam vt librum scelestum perlegeret. Fugitque reipsa cum aliis, aduersus Deum exoptulantibus quod sibi gloriam abstulisset quam claudo presbytero dabat. Ita variis tandem successibus quos foret longius scribere, ab infestatione maligni hostis erepta, primum Francisca, tum Anna, inde Ludouica, Postremo Liuia, redditæ sunt pristinae sanitati, quieti, piisque studiis, cum magno etiam fœnore liberalitatis obseruatam constanter Deo fidem inter tam duros, tamque ancipites insultus: maximè vero Ludouica, precandi donum singulare adepta, & familiaritatis cum Deo summa, auelli ab eo nec inente poterat, nec de aliis sermones miscere. Asperitati autem sic erat dedita, vt esset ab confessario inhibenda ne ultra quam vires sinerent seipsam afflitterent. Hoc vitæ genere quinquennium explebat, cum pridie S. Ignatij obiit, ac (si qua dæmoni aliquando fides) ab S. Ignatio in sedes beatorum tanquam filia inducta est. Certo quidem Dariae filia, mane die quodam spectabilis adstitit, candida in veste, ac soli similis, eamque adhortata ad professionem perfectæ virtutis quam sibi legisset strenuè defendendam, ad hoc eam prolixè rebus admirandis de beatorum gaudio narratis animauit. Anni fluxerant duo ex quo erant ab dæmonibus immunes, cum denuo Liuia repente ab iis abrepta est. Primum sui fecere indicium insanis vocibus, ne tunc quidem sibi per Ignatium licere in pace agere, primos sibi contemptus, & ludibria integrati; ad hæc vultum puellæ, & capillitium lacerant, & linguis variis desperabundè multa deblaterant, sed hæc domi dumtaxat, velle siquidem aiebat S. Ignatium, vt sacrorum vsu, & diuinorum auditu placidè in templo frueretur. Imò, & domi præfens subsidium aderat, cognata prope adhuc infans, quæ aduersus furentem ducto crucis signo, quietem Ignatij nomine imperabat, statimque obtinebat, veste quin etiam prehensam circumducebat quo lubitum foret; quod ridens ex dæmonibus alter, elephantem iocabatur à formica trahi. At negate superbus se infanti parere, sed eius custodi genio, quem destinaret ad hoc Ignatius, & qui abigebantur exorcismis, vociferabanturi magno Ignatij custode Archangelo se fugara. Puella vero sibi crebro adstare virum sanctum vidit, specie graui, & maiestatem præferente, qui flagello terreret dæmones, cuius iustitiam ictibus impares abibant. Atque hoc modo hæc item conualuit.

V.
Cretensis
pueri vulnus
repente sanatum.

Hieronymus patre Onophrio Estraschio Gandiæ natus, latum vulnus supra cilium ad tempus alterum accepit, vulnere accessit totius oris tumor, & febris vehemens. Suspiciatus chirurgus ex puris copia quam exsiccare non poterat, latere aliquid in capite, consensione, vt sæpe fit, vulneris eiusdem læsio, cogitabat de terebranda caluaria vt fistulosum saniei fluxum, illo

illo exitu purgaret, quod cum esset audax, & lubricum, adhiberi secum peritissimum chirurgum voluit. Adfuit, puerum inspiciunt, vulnus nudant, ut vndique explorent; vixque cicatrix leuissima comparet, sanati vulneris exile vestigium. Stupet chirurgus vulneris conscius; patat socius se delusum. Mater admodum læta, & alacris, doctioris Podalirij opus ait, sanatum ab S. Ignatio puerum; nam se audita ossis terebratione exterritam, ad eum confugisse, votum pro puero nuncupasse, altare illius nouem diebus adeundi ad agendas si eam concedere dignaretur sanationis obtentæ gratias.

Iacobum Mongiardinum Chiensem, quinque & viginti annorum iuuenem vehemens Febris lecto affixerat. Sed suppressa iam quinque diebus vrina ad extrema deduxit, cum ne violentis quidem remedijs, mali pertinacia laxaretur; cum ergo tumore, delirij, aliisque lethalibus indicijs terret medicos, chirurgus denique traditur ad aperiendas ferro vrinæ vias; at nec chirurgus suscipitur, nisi pro mortuo, & sanationis desperatæ, in qua fas esset artem experiri. Explicata iam erant ferramenta, & fasciæ, torusque carnificinæ apparatus, cum adest officij gratia, ægroto amicus è Societate Sacerdos, qui animæ primum iniectâ curâ, inde pro corpõris salute horratur, ut S. Ignatium inuocet, patet æger quam potest piissimè, hinc Pater beati eiusdem imaginem pectori admouet, atque hic illic obstructa natura tam subito discuti, ut præfestina lectum omnem, & cubiculum inundaret; ac paulo post non ab eo tantum, sed alio quouis morbo sanus confurgeret.

Magdalenam Talaueram oppilatio triennis in hydropem egerat, & tumor ex curibus tam graui pondere sensim viscera occuparat, ut gressum mouere vix posset, & insanabilem censerent medici. Ergo spebus humanis destituta, melioribus cepit confidere, eas omnes in S. Ignatij intercessione posuit qui eo anno, huius sæculi primo, Gandiæ vbi ea morabatur, magnis erat nobilitatus miraculis. Voto se obstringit quotidiana dum viueret orationis Dominicæ, & salutationis Mariæ recitatione S. Ignatium venerari, tum Sancti eiusdem imaginem pectori applicat, eoque mox salubri contactu se voti compotem perlentit, detumescere enim aluus, paulatim humores transpirare, & euanescere, minus triduo iis exonerata, æquè sana, & habilis, ut ante morbum fuerat euasit.

Iacobus Tirijs, Patria Scotus, donis ab natura non vulgaribus cumulat ad Societatem venerat adolescens. Probatum de more in tirocinio, transcriptus est in Collegium Romanum literis operam daturus: illic dulci captum scientiæ poculo, pietatis colendæ deseruit sapor: tempus diuinis sacrum, examinandæ conscientiæ, lectioni sanctæ, locupletando ingenio totum dabat, quanto in dies scientia ditior, tanto pietatis egentior; neque illum prius sensus tetigit vllus contractæ ex eo imbecillitatis, quam eum vrgeret necessitas ad exerendas vires virtutis arduæ quibus pridem minui ceperat. Nam extra sæculum agenti, & irritamenta vitiorum, mediocris

VI.

*Secundus ob
suppressum
vrinam re-
pente sanatur.*

VII.

*Oppilatio
triennis in
hydroem ef-
fusa repente
sanatur.*

VIII.

*Post mortem
ex socijs vi-
sendam se
probat.*